

Ədalət.- 2023.- 1 sentyabr.- S.6.

Taleyim ağır oldu,
Yolum daşlı-kəsəkli.
Atam çox erkən öldü,
Gördüm çətinlikləri.

Çox ağır gəldi başa,
Çətin oldu qələbəm.
Əl uzatdım qardaşa,
İnandım mən qədəre.

Göy üzünə can atdım,
Çox dərdə gərdim sinə.
Dözdüm mən bu həyatın
Tufanına, selinə.

Ölçüb-biçdim yüz kərə
Atdığım hər addımı.
Tanıdı düşmənlər də
Sonda mənim haqqımı.

Qul olmadım heç kəsə,
Qürurumu qorudum.
Könül evimdə təkce
Dostlara süfrə qurdum.

Yaxşılığa can atdım,
Ülfətdən vaz keçmədim.
İllər saçı ağartdı,
Xoş günüm az keçmədi.

Təcrübə böyük sərvət,
Həyatısa ağır yoldu.
Düz keçənlər var, əlbət,
Büdrəyənlər də oldu.

Poladdan əqidəsi,
Bir də həvəsi varsa,
Hədəfə çatır insan
Eşqi, nəfəsi varsa.

Bəzən xoşbəxt oldum, bəzən kədərli,
Sevgi qanadları könlümü qucdı.
Bu necə eşq idi, necə qədərdir -
Ruhumda al-əlvan çiçəklər açdı.

Dost-tanış dilinə düşməyim deyə,
Bəzən etinasız görüldüm qəsdən.
Amma o canalın nəzərləriylə
Bu uşaq könlümü yaxdı eşq hərdən.

Şeir dəftərimi çevirdim külə,
Hələ qalır yanğı könlü simində.
Məsumca köksümə sıxdım o gülü
Məktəbin son vida mərasimində.

Hərəni bir yana atır taleyi,
Bu böyük ölkədə ali məktəb çox.

Dağılır köçəri quş səfi kimi,
Burada heç kimin bir günahı yox.

Bir gün unudursan dost tənəsini
Bir canalın dilbər baxışı altıda.
Vulkantək püskürən eşq nəfəsini
Duyursan cənnətin qapılarında.

Beləcə xoş olur filmin də sonu,
Bir ömür səadət - an kimi keçir,
İlahi sənincün yaratmış onu,
Sevginin nikahı göydə kəsilir.

Dostum, bu dünyada sənətkim kim ki var,
Nurdan yaranmışdır deyirlər ona.
Həyat da hamının üzünə gülür
Beləcə günəşli bir may ayında.

Sənin işığına qızınır hamı,
Sənə doğma, əziz kim varsa - hər kəs.
Gülən gözlərində qiğılıcı yanır,
Yanında tənhalıq adı çəkilməz.

Hamı sənin kimi olsa, nə vardı?
Qızıl kimi parlaq, dəyərli, əziz.
Dünyada davalar unudulardı,
Sülh içrə yaşardıq qəmsiz-qüsssəziz.

Bir bayramlıq qonaq gəldik dünyaya,
Beləcə bu ömrü yaşamaq lazım.
İstərdim ki, hələ bundan sonra da
Xoş günlər görəsən, mənim əzizim.

Bizi vəcdə gətirən bir neçə gözəl söz var,
"Alakay", "aynalayın" - sözlər könlü açırlar.
Qızılı naxışlarla yaddaşlara yazırıq,
Onları milyon kərə söyləməyə hazırıq.

Bilməz hər yoldan keçən bu sözlərin dadını
"Alakay", "aynalayın" - cəzb ələyir adamı.
Günün günortasında əldə çıraq axtarsan,
Başqa ləhcədə belə şirin sözlər tapmazsan.

Kaş ki həyatımızda tez-tez səslənəydilər,
"Alakay", "aynalayın" - yaxın ahəngli sözlər.
Dünya əsir düşərdi məğlub olub sevincə,
İşıqlı könlülərdə artardı nur min dəfə!

Hamiya bəllidir ki, heç kəsin kefi olmur
Buludlar toplananda, göy üzü tutulanda.
Elə bil batır səsi, yayın nəğməsi susur,
Sarı yarpaq görünür buxarlanmış aynada.

Qısa çəkəcək ömrü, sabah dönəcək yenə
Dodaqlara təbəssüm, könlülərə rahatlıq.

Sehrli çubuğunu Günəş hərəylər göydə,
Sabah hava buludsuz olacaqdır, rahatlıq.

Tələdən qaçmaq olmaz, pozu yoxdu yazıya -
Uğur da ola bilər, fəlakət də, bilirəm.
Nəyləyək, xoş anları görmək üçün razıyam,
Yağmurlu günləri də yola verib gözləyəm.

Əfsanəvi qadın, gözəl Fərizə...
Onu bu ellərdə kim xatırlamaz?
Ciddi, ağıllıydı, həm də ki gözəl,
Gözləri elə bil üç karat almaz.

Həzin səsi, kəskin, iti ağılı,
Sözü, özü sanki təzə-tər külək.
Tulpartək çöllərə daim dartınır,
Azadlıqdan vəcdə gəlirdi ürək.

Yadımdadı qədim bir yuxu kimi -
Göstərdilər cavan igidi ona.
Açıqsözlü, azad bir oğlan idi,
Fərizənin igid gəldi xoşuna.

"Kimsən axı? Sənlə tanışımı biz?"
Oğlan dərhal verdi suala cavab.
"Sizlərdənəm, sizin qoyduğunuz iz
Mənimlə ələyir sənətdə davam".

"Yaxşı, bəsdir, dayan!" - anladım dedi
Şahənə ədayla bizim Fərizə.
"Babaların bir vaxt qoyduğu izi,
Bu gün tapdama gəl belə fərsizcə".

Qılınc kimi kəsdi sözlər atlını,
Bir cümlədən gəldi özünə cavan.
Sanki dəyirmanın ağır daşını
Fərizə un kimi üyütdü tamam.

Dərs götürdü oğlan həmin sözlərdən,
Elinə layiqli bir igid oldu.
Sözü üfürmədi heç vaxt küləyə,
İgide hər işdə xalq ümid oldu.

Keçmiş zamanlarda işlər beləydi,
Nəhənglərin böyük yüksəliş dövrü.
"Ətəklə Maxambət" - belə deyirdi
Fərizəyə elə Axtanov özü.

Güclü qanadlarım ruhuma həmdəm,
Daim göy üzünə mən tələsiram.
Həyatda nə ağrı, nə sevinc, nə qəm
Əbəs deyil, bunu çoxdan bilirəm.

Başımı əymədim heç zaman, heç vaxt.
Açdım dünyamızın bütün sirrini,

Bakhtkoja İzmuhaxbetov
1948-ci ildə
anadan olub. Ufa-
da Neft İnstitutunu
bitirib. Dağ mü-
həndisi, texniki el-
mlər doktorudur.
Neft-qaz sahəsin-
də 36 il çalışıb, adi
qazmaçıdan Qaza-
xıstanın energeti-
ka və mineral ehti-
yatlar naziri vəzifə-
sinədək yüksəlib. 1983-87-ci illərdə Yə-
məndə sovet mütəxəssislər qrupunda ça-
lışıb.

Nazir, iki vilayət hakimi, Qazaxıstan
Respublikası Parlament Məclisinin sədri
kimi müxtəlif dövlət vəzifələrində təmsil
olunub. II dərəcəli "Kurmet" və "Baris",
"Ölkənin birinci Prezidenti - Ümumxalq li-
deri Nursultan Nazarbayev", "Otan" or-
denləri ilə təltif edilib.

Qazaxıstan Respublikası Yazıçılar Birli-
yinin üzvüdür.

Sadə teoremmiş elə kainat,
Çözüb oldum mən də yüzlərdən biri.

Tunelin ucunda gördüm işığı,
Aydın, parlaq, alovətək qaynar idi.
Uduzduqlarımı, qazandığımı
Yüz dəfə ölçdümə, bir dəfə biçdim.

Özümü dartmadım təkəbbürlə mən,
Olduqca sadə bir ömür yaşadım.
Həmişə səmimi oldum - ürəkdən,
Boş yerə heç zaman hay-küy salmadım.

Sevdim səhnədəki qəhrəmanları,
Sevdim dostları, doğmaları da.
Bir gözlə gördüm mən bütün hamını -
Nə bir şah tanıdım, nə də piyada.

Çox çətin olardı yaşamaq sızsiz,
Nə yaxşı, mənimlə siz də varınız.
Siz mənə var-dövlət, xəzinəsiniz,
Şöhretdəsiniz, şərəf, həm də şansınız.

Güclü qanadlarım ruhuma həmdəm,
Daim göy üzünə mən tələsiram.
Həyatda nə ağrı, nə sevinc, nə qəm
Əbəs deyil, bunu çoxdan bilirəm.

Tərcümə etdi:
Rəbiqə Nazimqızı